

حیح ص تئارق راصحنا یاعدا ضیف طسوت یب تئارق رد یناشاک

منکیم ضرع هصالخ تفر تقو نوچ، مدرکیم ضرع ار یبلطم ضیف موحرم شیامرف زا متشاد نم زوری هک لوصال دقن باتک رد نینچمه دنراد یاملک یفاص رد و یفاو رد، حی تافم رد ضیف موحرم نیب کترتشم ل ردق ل رتاوت ب لاقی نأ یلوالاف: «دندومرف لوصال دقن رد، منداوخ ار نأ زا یشخب یلع أرقن نحن» یفاک فیرش تایاور ی تقو ۱۷۷۶ هحفص، مهن دلج یفاو رد. [1] نقیتم ل ؤنل لک ل دندومرفیم، دنروآیم ار «یب تئارق

اهنأ و بعك نب یب تئارق یه حیحص ل ؤارق ل نأ ثیدحل اذه نم دافتسم ل لصی مل ذل اندن ع طوبضم ریغ موی ل اهنأ ال ع تیب ل لهأ ؤارق ل ؤفاوم ل اذه یف یب ؤروص ب بوتکم ل لعجی امبر و نأرق ل طاف ل عیمج یف هتئارق انیل [2] ادج دیعب وه و ملکتم ل ؤای یل فاضم ل بآل ثیدحل ل

ترضح نوچ؟ ارچ: «بعك نب یب تئارق یه حیحص ل ؤارق ل نأ ثیدحل اذه نم دافتسم ل» «حیح ص» ریبع ت ام اه یلبق تایبدا یاضف یور دینیبب، تسا نأ حیحص تئارق، «نحن» دندومرف -اوبذک- دحاو فرح یانبم یور ناشی یلو، تسا رتاوت م هک تسا تئارق زا یکی نیا، میرادن **ةقفاوم ل اهنأ و**؟ «مینی ک راک هچ الاح، تسا هدشن لزان هللا دنن نم یکی زا رتشیب دنیوگی، تسین نشور ام دزن یب تئارق؛ «اندن ع طوبضم ریغ موی ل اهنأ ال ع تیب ل لهأ ؤارق ل یب تئارق عفان تئارق نآل، تسا مولعم شیاه یراق، رتاوت هب یب تئارق؟! تسین نشور ارچ، تسین تسرد، تسین مولعم میوگی روطنیمه ام هکنیا، تسا نشور مه شیاهدنس و تسا تئارق باتزاب دینیبب مه هعبس ؤارق رد ی تقو، تسا مولعم آلماک یب تئارق؟! تسین مولعم، تسا نشور یب

[1] ۲۸ ص، ؤه قفل لوصال دقن

[2] ۱۷۷۶ ص ۹ ج یفاو ل

